

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งด้านป่าไม้ แหล่งน้ำ แร่ธาตุ ฯลฯ หรืออยู่ในสภาพที่เรียกว่า ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ปัญหาสังคมต่างๆ ยังมีไม่มากนัก เพราะผู้คนยังมีความผูกพันเอื้ออาทรต่อกัน แต่อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาความยากจน โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีในอัตราต่ำ เพราะการขยายตัวของเศรษฐกิจในอัตราต่ำ ซึ่งสวนทางกับการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร เศรษฐกิจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตร รายได้หลักจากการส่งออกมาจากข้าว ไม้สัก ยางพารา และดีบุก ส่วนการลงทุนภาคอุตสาหกรรมยังมีไม่มากนัก นอกจากนี้บริการพื้นฐานต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมยังมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทที่ห่างไกล ปัญหาดังกล่าวทำให้ความเจริญยังคงรวมอยู่ในส่วนกลาง ไม่กระจายออกไปในต่างจังหวัด คนไทยจึงมีปัญหาด้านความยากจน ความเหลื่อมล้ำในเรื่องของรายได้ โอกาสที่จะได้รับการศึกษาเล่าเรียนมีน้อย และมีปัญหาด้านสุขภาพอนามัย จึงมีความจำเป็นมากที่จะต้องเร่งทำการพัฒนาเศรษฐกิจ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคอุตสาหกรรม โดยภาครัฐได้ให้การสนับสนุนและแนะนำให้ภาคเอกชนนำความรู้ต่างๆ มาพัฒนา เพื่อเป็นการสร้างเสริมรายได้ให้กับประชาชนทั่วประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยยังคงอยู่ในระหว่างแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – พ.ศ.2554) ดังนั้นรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจึงกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นในประเภทของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ รัฐบาลจึงนำเอาการให้สิทธิพิเศษต่างๆ อาทิ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลภายในระยะเวลากำหนด ให้หลักประกัน มาตรการคุ้มครอง สิทธิและประโยชน์ที่พึงจะได้รับ การส่งเสริมในการดำเนินธุรกิจ มาเป็นเครื่องมือชักนำให้เอกชนหันมาพัฒนาอุตสาหกรรม สนับสนุนให้มีการสร้างงานในชนบทเพื่อเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงได้จัดตั้งหน่วยงานเพื่อดำเนินการในด้านส่งเสริมการลงทุน เรียกว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOARD OF INVESTMENT: BOI) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรี

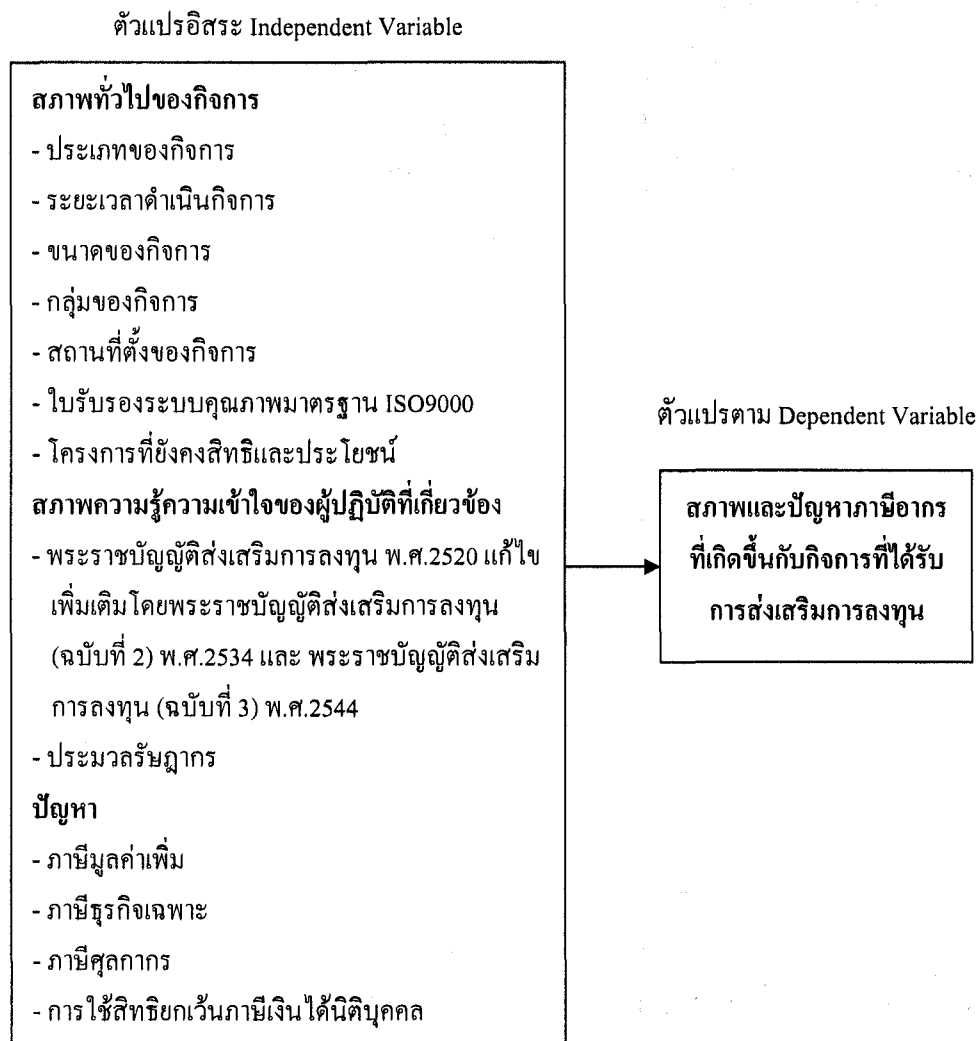
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ออกประกาศฉบับที่ 2/2543 ลงวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2543 เรื่อง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขของกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน กำหนดประเภท กิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนไว้ในบัญชีท้ายประกาศ แบ่งออกเป็น 10 หมวด ซึ่งในแต่ละ หมวดอุตสาหกรรมได้กำหนดเงื่อนไข ระเบียบและวิธีปฏิบัติที่ซับซ้อน ตลอดจนการจัดระบบ เอกสารต่างๆ โดยเฉพาะหมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า นั้น ซึ่งเป็น อุตสาหกรรมที่ส่งอิทธิพลในการพัฒนาด้านเทคโนโลยี และทรัพยากรบุคคลของประเทศเป็นอย่าง สูง การผลิตที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เครื่องจักรและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการดำเนินกิจการ เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการทำงานด้านบัญชีให้ถูกต้องสอดคล้องตามหลักการ บัญชีที่รับรองทั่วไป และมาตรฐานการบัญชีที่ใช้ในประเทศไทย รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ บัญชีและภาษีอากร จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาภาษีอากรของกิจการ ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อเป็นแนวทาง ให้ผู้ประกอบการได้รับความรู้ความเข้าใจในการจัดการด้านสิทธิประโยชน์ และภาษีอากรให้ ถูกต้องครบถ้วน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพของกิจการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาภาษีอากรและแนวทางแก้ไขของกิจการอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ในการศึกษาสภาพและปัญหาภาษีอากรของกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 2 พ.ศ.2534 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2544 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หมวด 5.อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยแยกกิจการผลิตออกเป็น 10 ประเภทกิจการครอบคลุมทั้ง 3 เขตส่งเสริมการลงทุน

4.2 ในการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาทางภาษีอากรของกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการ

ลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 2 พ.ศ.2534 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2544 ครอบคลุม ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร ภาษีธุรกิจเฉพาะ และภาษีเงินได้นิติบุคคล ตลอดจนสิทธิและ ประโยชน์ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนด วิธีปฏิบัติทางบัญชีและกฎหมายภาษี อากรเกี่ยวกับการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ของธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและเก็บข้อมูลระหว่างเดือน 1 มีนาคม พ.ศ.2549 – 15 พฤษภาคม พ.ศ.2550

4.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่จะศึกษาวิจัยมี 3 ตัวแปร ได้แก่ สภาพทั่วไป โดยแยกเป็น ประเภทของกิจการ ระยะเวลาดำเนินกิจการ ขนาดของกิจการ กลุ่มของกิจการ สถานที่ตั้งของกิจการ ใบรับรองระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO9000 โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและยังคงสิทธิและประโยชน์ สภาพความรู้และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 และ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544 และประมวลรัษฎากร ปัญหาภาษีอากร โดยแยกเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีศุลกากร และการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

4.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ สภาพและปัญหาภาษีอากรที่เกิด ขึ้นกับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

5. ข้อมูลเบื้องต้น

5.1 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ประกอบด้วยสาระสำคัญ 6 หมวดคือ

- 5.1.1 คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่
- 5.1.2 การขอและการให้การส่งเสริมการลงทุน
- 5.1.3 สิทธิและประโยชน์
- 5.1.4 เครื่องจักร วัตถุดิบ และวัสดุจำเป็น
- 5.1.5 หลักประกันและการคุ้มครอง
- 5.1.6 การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

5.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม 2 ครั้ง คือ

5.2.1 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 กำหนดให้ยกเลิก
ภาษีการค้า เนื่องจากใช้ภาษีมูลค่าเพิ่ม

5.2.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 ได้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมดังนี้

- แก้ไขมาตรา 31 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีที่กิจการใดเป็นกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ

- แก้ไขมาตรา 55 วรรคสาม การชำระภาษีอากร กรณีเพิกถอนสิทธิและ
ประโยชน์

- เพิ่มเติมมาตรา 55/1 ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน
(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544 โดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544 มิให้นำ
มาตรา 55/1 มาใช้บังคับแก่เงินได้ของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดไปก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

5.3 สิทธิและประโยชน์ที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดให้ในปัจจุบัน ได้แก่

5.3.1 สิทธิประโยชน์ทั่วไป

- คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ใน
อุปการะของช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ (ตามมาตรา 25)

- อนุญาตให้ทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการฯ ให้
ความเห็นชอบตลอดจนระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (ตามมาตรา 26)

- อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม
การลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นควร (ตามมาตรา 27)

- อนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศ
ได้ตามเงื่อนไข (ตามมาตรา 37)

5.3.2 สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการฯ พิจารณานุมัติ
(ตามมาตรา 28 และมาตรา 29)

- ลดหย่อนอากรขาเข้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบ
หรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม (ตามมาตรา 30
มาตรา 36 (1) และ(2))

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมี รายได้จากการประกอบกิจการ (ตามมาตรา 31 และมาตรา 34)

- คณะกรรมการฯ จะกำหนดท้องที่หรือเขตพื้นที่นั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุน ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ตามมาตรา 35(1) (2) และ (3))

5.4 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอนุมัติให้การส่งเสริมกิจการผลิตสินค้าหรือ บริการออกมาจำหน่ายตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมการลงทุนของแต่ละโครงการ แตกต่างกัน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การส่งเสริมการลงทุน หมายถึง นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและมี เสถียรภาพในระยะยาวด้วยมาตรการต่าง ๆ ของรัฐ เช่น การให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากร หลักประกันและมาตรการคุ้มครองการดำเนินธุรกิจ เพื่อชักจูงและเร่งรัดให้มีการระดมเงินทุนทั้งใน ประเทศ และจากต่างประเทศ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520

6.1.1 ผู้ขอรับการส่งเสริม หมายถึง กิจการที่ประสงค์จะขอรับการสนับสนุนการ ดำเนินกิจการ และยื่นคำขอพร้อม โครงการที่จะขอรับการสนับสนุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน พ.ศ. 2520

6.1.2 ผู้ได้รับการส่งเสริม หมายถึง กิจการที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุนตามคำขอรับการสนับสนุนการดำเนินกิจการ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน พ.ศ. 2520

6.2 สภาพทั่วไปของกิจการ หมายถึง สถานะโดยรวมของกิจการ อันประกอบด้วย ประเภทของกิจการ ระยะเวลาการดำเนินกิจการ ขนาดของกิจการ กลุ่มกิจการ สถานที่ตั้งของกิจการ ใบบรร่องระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO9000 โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและยังคงสิทธิ และประโยชน์

6.2.1 ประเภทของกิจการ หมายถึง ผู้ประกอบการที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน พาณิชย์ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) บริษัทสาขา/บริษัทย่อย หรือ บริษัทลูกของต่างชาติ

6.2.2 ระยะเวลาการดำเนินกิจการ หมายถึง การประกอบธุรกิจนับตั้งแต่วันเริ่มจด ทะเบียนนิติบุคคลจนถึงปัจจุบันที่ผู้วิจัยทำการศึกษา (พ.ศ.2548)

6.2.3 ขนาดของกิจการ หมายถึง องค์กรประกอบของกิจการซึ่งจะวัดได้จาก จำนวน พนักงานและลูกจ้าง หรือสินทรัพย์รวม หรือรายได้รวมจากการดำเนินงาน หรือทุนจดทะเบียนในปี พ.ศ.2548

6.2.4 กลุ่มกิจการ หมายถึง กิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ เครื่องใช้ไฟฟ้า ตามประเภทกิจการใน ประกาศที่ 2/2543 ลงวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2543 เรื่อง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขของกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน ตามความในมาตรา 16 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ตามงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจัดกลุ่มกิจการ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ กิจการซอฟต์แวร์และ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(1) กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ประกอบด้วย

- กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม
- กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า
- กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า

(2) กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย

- กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- กิจการผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์
- กิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์

(3) กิจการซอฟต์แวร์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย

- กิจการซอฟต์แวร์
- กิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้าหรือชิ้นส่วนแบบครบวงจร

6.2.5 สถานที่ตั้งของกิจการ หมายถึง พื้นที่ที่ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนิน กิจการ ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจัดแบ่งเขตการลงทุนออกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยให้รายได้และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานของแต่ละจังหวัดเป็นเกณฑ์

6.2.6 ใบรับรองระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO9000 หมายถึง เอกสารยืนยันจาก คณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองระบบงาน (National Accreditation Council-NAC) ซึ่งอยู่ ในการกำกับดูแลมาตรฐานของหน่วยรับรองระบบงานของประเทศไทย มอบให้กับกิจการที่ผ่าน การตรวจสอบแนวทางและเป้าหมาย รวมทั้งพันธกิจทางด้านคุณภาพขององค์กร ซึ่งแสดงออกต่อ ลูกค้าหรือสาธารณชน หรือแม้แต่ภายในองค์กร

6.2.7 โครงการที่ยังคงสิทธิและประโยชน์ หมายถึง แผนการผลิตของกิจการที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งยังคงอยู่ในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดให้การสนับสนุน

6.3 สภาพความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ หมายถึง การได้ศึกษาถึงข้อกำหนด เงื่อนไข ระเบียบและวิธีปฏิบัติ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544 และประมวลรัษฎากร

6.4 สิทธิและประโยชน์ หมายถึง มาตรการสนับสนุนด้วยเงินบาททางภาษีอากร มาตรการสนับสนุนด้วยการให้สิทธิและประโยชน์ในด้านอื่นๆ เช่น การลดหย่อนภาษีศุลกากร เกี่ยวกับการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อใช้ในการผลิตตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอนุมัติให้แต่ละโครงการ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2544

6.5 ของเสียตามปกติ หมายถึง สินค้าที่ผลิตไม่ได้ตามรูปแบบ หรือมาตรฐานที่ควรจะเป็นซึ่งได้มีการกำหนดอัตราสูญเสียที่ถือว่าเป็นอัตราปกติของกรรมวิธีการผลิต ภายใต้กระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

6.6 ของเสียเกินปกติ หมายถึง สินค้าที่ผลิตไม่ได้ตามรูปแบบ หรือมาตรฐานที่ควรจะเป็นซึ่งเกิดขึ้นมากกว่าอัตราสูญเสียที่ถือว่าเป็นอัตราปกติของกรรมวิธีการผลิต ภายใต้กระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

6.7 เศษซาก หมายถึง วัสดุที่หลงเหลือจากกรรมวิธีการผลิตภายใต้กระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ และยังคงร่องรอยของวัตถุดิบ ซึ่งอาจมีมูลค่าน้อยมากหรือไม่มีมูลค่า

6.8 มาตรฐานการบัญชี หมายถึง หลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้ในประเทศไทย ซึ่งออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาภาษีอากรที่เกิดขึ้นกับผู้ประกอบการที่รับการส่งเสริมการลงทุนภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544

7.2 เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติทางภาษีอากรให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปตลอดจนมาตรฐานการบัญชี

7.3 เพื่อเป็นการพัฒนาในด้านความรู้และความเข้าใจให้แก่ผู้ปฏิบัติโดยตรงของแต่ละกิจการ

7.4 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายการลงทุน ในการปฏิบัติการชักจูงการลงทุนเชิงรุก

7.5 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม

7.6 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการปรับตัว และการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่

7.7 เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการ ด้วยนโยบายการส่งเสริมการลงทุน